

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De *Postryder* verschijnt s'ondsdaags, s'onderdags en zaterdags.
Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boeckdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 51, en bij alle post-directeurs.
Alle toezending van brieven, aankonden, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

Het abonnem. is in jaard 97 fr. 75 cent.
Binnen de stad, 8 fr. buiten de stad, 10 fr.
Een blad afzonderlijk, 20 centimen.
De aankondigingen, per drukkings-13 centimen.
De reklaamen, per drukkings-25 centimen.

TONGEREN, DEN 29 AUGUSTUS.

De wet op de pensionneering der magistraten, uitsluitelijk ingevoerd om de doctrinaire hegeerlijkheden te voldoen, zal het land duur kosten; niet alleen is daardoor het budget der pensionen merkelijk verhoogd, maar de bijeenroeping der Kamers zal eene uitgave van ongeveer 50,000 frank, en dit slechts voor 2 dagen zitting, noodzakelijk, zonder te rekenen de vergoedingen, die aan de Provinciale raadsleden toekomen.

Dit alles, ja! is zeer voordelig voor het Kabinet. Maar is het ook voordelig voor de belastingbetalers?

Oogst te velde.

Men schrijft uit Bergen op-Zoom:

In deze streken is men ieverig bezig met het binnenhalen der tarwe, die over het algemeen goed meévalt. De halm is bijzonder goed gevuld. De rogge is in de schuren geborgen, maar met dit produkt is het minder gunstig gesteld. Sommige boeren, die van 8-10 gemeten te velde hadden, waren niet in staat hiervan genoeg voor hun eigen gebruik in te zamelen; een akker, die verleden jaar 90 mudden opleverde, heeft nu slechts 40 a 50 mudden opgebracht. De boekweit, die zich in het beginne zoo schoon voordeed, heeft door het aanhoudend natte weder veel geleden. Enkele laag gelegen akkers zijn geheel verregend. De haver staat buitengewoon goed; dit is ook het geval met de erwten en bonen. De appelen en peren beloven mede een ruim besocht. Omtrent de aardappelen worden allerlei geruchten verspreid. Het meerendeel der boeren klaagt erg over dit produkt, men houdt het er echter algemeen voor, dat dit klagen hoofdzakelijk ten doen heeft, om de hooge markt nog wat te kunnen behouden.

Expeditie naar Abyssinie.

Londen, 27 augustus.

De *Post* zegt dat de expeditie naar Abyssinie besloten is. Zij zal onder het bevel staan van William Napier en samengesteld zijn uit artillerie, infanterie en kavalerie. De onderkoning van Egypte zal 5000 kameelen en muilezels voor die expeditie leveren.

Abyssinie, of het Ehiopië der oudste, is eene groote streek van oostelijk Afrika, gelegen tusschen de Rooide-zee en Nubie, tegenover Gelukkig Arabië, en vormde vroeger een uitgestrekt keizerrijk, bestuurd door een enkelen vorst, welke den naam van grooten Negus voerde. Thans is het in drie onafhankelijke staten verdeeld: Gondar, Tigré en Ankober. Het zijn despotieke gouvernementen. Zijne bevolking wordt geschat op 4 of 5 miljoen zielen; de bevolking grootendeels uit Arabiers samengesteld, heeft een donkere olijfgleur. Hare godsdienst is een mengsel van het kristendom met het joodsch en zij erkent slechts eene natuur in Jesus-Kristus, de goddelijke natuur. De Gallas, eene soort van zwervende, wreede en oorlogszuchtige negers, zijn in de zuidelijke staten het meeste in getal.

Brief van eenen Pickpocket.

M. R., een koopman, welke dezer dagen de tentoonstelling bezocht, was van zijne portemonnaie, bevattende ongeveer 200 fr., van zijne portefeuille, inhoudende verschillende biljetten aan order en handelsakten, en eindelijk van zijne gouden horlogie en ketting beroofd geworden. Hij betreunde vooral het verlies der horlogie, welke hem als prijs in de gymnastiek gegeven was, toen hij nog sapeur-pompier was, en waarop een opschrift is gegraveerd, die belooning aanduidende.

Den dag nadien ontving M. R. van eenen kommissionaris een zorgvuldig verzegeld pak; toen hij het opende vond hij er zijne horlogie in, zijne portefeuille en den volgenden brief:

« Weerde heer,

» Ik heb de behendigheid gehad — iets wat niet gemakkelijk was — u van alles te berooven hetgeen er in uwe zakken was; ik zend u uwe portefeuille terug en de papieren welke mij volkomen tot niets kunnen dienen, alsook uwe horlogie. Uit die laatste zou ik voordeel hebben kunnen trekken, doch het zou mij inderdaad spijten er u van te berooven. Toen ik las hetgeen er op gegraveerd is, begreep ik hoeveel gij aan dit voorwerp moest houden, hetwelk het bewijs eener verdiende belooning is, en ik dacht mijnen

plicht te zijn u het te moeten teruggeven. Gij ziet wel, dat er overal eerlijke menschen zijn.

» Uw dienaar,

« Een fransche Pickpocket. »

De kommissionaris, welke ondervraagd werd, antwoordde, dat hem het pak op het Beursplein door een volgekleed heer was besteld, en die na hem twee francs voor zijne moeite gegeven te hebben, in een rijtuig gestapt was, gevoerd door eenen koetsier in liverie en dragende, een gouden band aan den hoed.

Door koninklijk besluit van den 27 augustus is het ontslag van M. Rehsen-Xanten als griffier van het vrederegerecht van Bilsen, aangenomen.

— M. Judong is schepen benoemd te Hees.

— Een beweenslijk ongeluk is zaterdag te Sraing, omtrent 1 uur namiddag, in het gezicht Cockerill voorgevallen. Twee arbeiders, Franschmannen van oorsprong, waren bezig, voor rekening van eenen aannemer, eene diepte te graven voor de grondvesten van een gebouw. Op het oogenblik dat zij, na gemiddeld te hebben, hunnen arbeid wilden hernemen, zijn de hinnenkanten ingestort, en de twee ongelukkige werklieden werden onder de puinen begraven. In weêrval der spoedige hulp, heeft men hen niet kunnen redden; zij waren dood vooraleer men hen van onder het puin heeft kunnen halen.

— Men schrijft uit het kanton Fosses:

Er heeft eene treffende plechtigheid te Mette plaats gehad. Tien families dezer plaats vierden hunnen jubilé van vijftig jaren huwelijk. Deze achtbare onderlingen waren van honder kinderen en kindskinderen omringd. De kerk was versierd zooals op de groote feestdagen. De jubilarissen behooren allen aan de werkende klas. Over zeven jaren hadden insgelijks negen families hunnen jubilé van vijftig jaren huwelijk gevierd, en allen leven nog.

— Men schrijft uit Bergen, 26 augustus:

Ziehier eenige bijzonderheden over de moord te Jumei.

Jan Frans Jennart, de moordenaar, glasblazersknecht, mishandelde zijne vrouw sedert eenigen tijd. Zij telde nog geen 30 jaren. De man had van tijd tot tijd aanvallen van heete koorts, en het is misschien in eenen van deze, dat hij de misdaad gepleegd heeft.

Jennart was om 2 ure des morgens gewekt geworden, om naar zijn werk te gaan. Hij stond op met zijne vrouw, rond 2 1/2 ure, en 't is in de keuken, dat de misdaad gepleegd werd, ongetwijfeld op 't oogenblik zelf dat de echtelingen beneden kwamen, want men bestatigde, dat het vuur niet was aangestoken geweest.

De hoofdscheld der ongelukkige vrouw was verschrikkelijk verminkt; het onderste van het aanschijn vooral was geheel gepletterd, en men ziet, dat de moordenaar met woede op zijne vrouw zal geslagen hebben, toen zij reeds dood was. Waarschijnlijk was zij bij de eerste slagen dood, want de bureu hebben het minste gerucht niet gehoord, en de drie kinderen, die op het eerste verdiep slapen, zijn niet wakker geworden.

Alvorens uit zijn huis te gaan, had Jennart zorg, om van lijnwaad te veranderen en zich netjes aan te kleeden. Hij begaf zich bij zijne ouders, en vroeg hun om open te doen, daar hij een ongeluk gedaan, zijne vrouw vermoord had. Onmiddellijk daarna poogde hij zich te verdrinken, doch gelukte daar niet in. Een weinig tijds nadien werd hij aangehouden.

Jennart loochende zijne misdaad niet. Hij heeft zich bepaald te zeggen, dat zijne vrouw al te ja-loersch was om met haar goed te kunnen huis houden.

De ongelukkige heeft 3 kleine kinderen. Eene dagen te voren had hij een kleintje verloren ten gevolge van eenen val in kokend water. Men beweert dat die droevige gebeurtenis noodlottig op zijnen geest gewerkt heeft.

— Eene oogziekte woedt thans onder de soldaten van het 3^e lancers in bezetting te Bergen. 60 tot 70 soldaten zijn aan geneeskundige behandeling onderworpen.

— Men schrijft uit Charleroi:

In den nacht van woensdag tot donderdag heeft de koopwarentrein, welke om 2 ure 's morgens van hier vertrekt, nabij de inkomst van den tunnel van 's Gravenbrakel een anderen koopwarentrein ontmoet, komende van Antwerpen.

De schok was geweldig, doch men heeft gelukkiglijk slechts stoffelijke schade te betreuren. Er werden een 20tal waggons verbrijzeld.

Ten gevolge van die botsing, hebben de eerste morgentreinen eene vertraging van twee ure ondergaan.

— Men schrijft uit Oostroosbeke, (Brugge), 22 augustus:

Helena is bevallen, de vrouw van Pieter Delecker van eenen dringling, twee zonen en eene dochter. De moeder en de kinderen bevinden zich in eene voldoende gezondheid. Als eene bijzonderheid mag gemeld worden, dat gezegde vrouw in den tijd van 4 jaren en 17 dagen, 8 kinderen ter wereld heeft gebracht. Dat wil nog iets zeggen!

— Men schrijft uit Rotterdam, 26 augustus: Ten raadhuse zijn op bedden aangegeven als aangetast door de cholera 36 personen, overleden 24.

— Indien het waar is dat men eene nieuwe verbetering aan de geweren heeft uitgevonden, gelijk men uit Berlijn schrijft, zullen de kosten voor het Albuigeweer uitgegeven, uitloos gedaan zijn. Men zou het grandageweer uitgevonden hebben hetwelk al de anderen overtreft in verschrikkelijke uitwerksels, daar het tevens van niet grooter kaliber is dan het nu algeveerd even gemakkelijk kan gedragen worden. Men staat er, tot proeve, van te geven aan 12 bataillons voetvolk.

— Tot de geruchten van den dag behoort, dat te Lyons een korps van 40,000 man gereed staat, om op het eerste bericht, dat te Rome een opstand is uitgebroken, derwaarts te vertrekken.

Frankryk.

Reis van Napoleon naar 't Noorden.

Maandag, ten 9 ure, waren de toebereidsels voltrokken aan de standplaats van den Noorder ijzerweg, ter ontvangst des Keizers en der Keizerin. Niet alleen de wachtzalen, maar ook de omliggende gebouwen zijn behangen en bevestigd; men ziet er de wapenschilden van al de steden welke door den Keizer bezocht zullen worden.

Eene ontelbare volksmenigte verdringt zich in den omtrek der statie. De prefect der Seine, de minister der openbare werken, van handel en landbouw, de hier resident baron Von Rothschild en de heeren leden des bestuurraads van den Noorder ijzerweg waren vereenigd in de wachtzalen.

De Keizer en de Keizerin zijn in opene hofkoetsen toegekomen, vergezeld door de generaals Fleury en de Failly, eene menigte eeredames en hofofficieren. Napoleon draagt het uniform van division-generaal met het grootlint van het Eerlegioen. De keizerlijke familie werd in de statie plechtstatig ontvangen door den bestuurraad.

Zij zalden dag van heden en dien van morgen doorbrengen in Rijsel, de hoofdstad van het Noorder departement, alwaar een feestmaal en galavoorstelling in den schouwburg zal zijn; morgen groote wapenschouw over de troepen en bal op het stadhuus. Overmorgen uitstapje naar Dinskerke, waarna een bezoek aan de nijverheidssteden van Tourcoing en Roubaix om langs Aniens naar Parijs terug te keeren.

Het stoffelijk overschot van den hertog van Reichstadt zal, wanneer het in Frankrijk wordt terug gebracht, in de kerk der invaliden worden bijgezet, in afwachting der uitvoering van een decreet, hetwelk gereed ligt, en waarbij bepaald wordt, dat de abtj van St Dionysius de begraafplaats der Souvereinen van de Napoleontische dynastie zal zijn, evenals die der andere fransche Souvereinen. Men beweert zelfs, dat het stoffelijk overschot van keizer Napoleon I derwaarts zal worden overgebracht, en dat alleen zijn hart in het hotel der Invaliden zal blijven.

Rusland.

Sint-Petersburg, den 23 augustus.

Men meldt uit de Krim, dat de Keizer en de Keizerin van Rusland toebereidselen maken om naar Sint-Petersburg terug te keeren, ten einde met het gehele keizerlijk gezin het voltrekken van het huwelijk der Grootvorstin Olga met koning George der Grieken bij te wonen.

Aan reizigers wordt thans de toegang tot Polen toegelaten op vertoon van een gewone pas, terwijl dit tot dusver slechts vergund was met bijzondere bewijzen, welke alleen voor een bepaalden korten tijd geldig waren.

Oostenrijk.

Wenen, den 26 augustus.

De avondbladen melden dat thans een zendbrief in gereedheid wordt gebracht, bestemd voor de buitenlandsche vertegenwoordigers van Oostenrijk. In dat stuk wordt verklaard op welke wijze de samenkomst der twee Keizers te Salzburg, gewaardeerd moet worden, en de verzekering gegeven dat de mislag ervan eene nutteloze waarborg voor 't behoud van den

vreden zal zijn.

De *Abendpost* voegt erbij dat Oostenrijk en Frankrijk dezelfde zienwijze hebben opzich houdende vraagstukken.

Hongarië neemt een vierde deel des Oostenrijksche Staats-schulden te zijnen laste.

Eene correspondentie uit Salzburg, door de *Debatte* medegedeeld, meldt dat men uit eene goede bron verzekert, dat keizer Frans-Joseph den wensch aan Keizer Napoleon heeft uitgedrukt, om den Koning van Italië te ontmoeten.

Mexiko.

De *Messager Franco-Américain* bekeert nog het volgende:

« Men verzekert dat, in geval Juarez de kandidatuur voor het presidentschap niet mocht aannemen, hij door het nieuwe bewind tot gezant te Washington zal worden benoemd.

» De Mexikaansche dagbladpers dringt op het uitvaardigen eener algemeene amnestie aan, waaraan zij alleen Marquez, Lacombe, Lopez en eenige andere ijverige keizerlijken uitgezonderd wenscht te zien. De generaal Porfirio Diaz, die zich steeds door zijne gematigdheid en menschelevenheid jegens de aanhangers van het keizerrijk heeft onderscheiden, is een groot voorstander dier amnestie. Het is te hopen, dat de Mexikaansche regering den haar gegeven wijzen raad zal volgen.

» De Noord-Amerikaansche admiraal Palmer is met zijn etat-major van Vera-Cruz naar de hoofdstad vertrokken, volgens de meening van sommigen, om van Juarez de terugkeer van het lijk van Maximiliaan te vragen.

HET LIJK VAN KEIZER MAXIMILIAAN.

De *Neue Freie Presse* van Weenen, bevat de volgende mitreklus mit eeren brief van eenen genesheer, welke zich met der woon te Mexiko heeft gevestigd:

Toen men den 16 juni uit Queretaro de telegrafische depeches betrekkelijk de aarstaande doodstraf van keizer Maximiliaan ontving, verzocht de pruisische minister de heer Jürgens, mij al de zelfstandigheden, voor de balsening van het lijk, aan te schaffen en hem naar Queretaro te vergezellen, waarin ik gaarne toestemde.

Wij vertrokken des nachts ten 1 ure in rijtuig en reden in vollen galop door; wij verwijsden 14 keeren van paarden en kwamen den 18 te Queretaro aan. In den namiddag zag ik den Keizer die tot den dood was veroordeeld, en ik bewonderde zijne kalme. Het was de tweede maal dat ik hem zag. Doch hoe verschillig waren de omstandigheden!

Den 19 juni, ten 9 ure 's morgens, werden de drie veroordeelden met een hennirijtuig naar de strafplaats gevoerd, alwaar de troepen een overgroot vierkant vormden. Er waren weinige toeschouwers, want in weerwil van de ellende en het lijden, hetwelk de inwoners gedurende de belegering hadden onderstaan, bewaarden zij den Keizer te zeer, om getuige van zijne doodstraf te zijn. Ik was de enige Oostenrijker welke die verschrikkelijke daad bijwoonde.

De Keizer beantwoorde mijnen vaarwelgroet met een kleinen en kalmen glimlach. Nadat hij een korte aanspraak had gedaan, nadat hij afscheid genomen had van zijne medegezellen in het ongeluk, en dat hij de land gebruikt had van de soldaten welke hem moesten fusdieeren en aan elk hunner een onzes goud gegeven had, ging hij met opgeheven hoofd naar de oorkonende zon gekeerd staan; hij viel achterwaarts, getroffen door zes kogels in de borst en den onderbuik. Daar stierf, gelijk een dapperer, de Keizer van Mexiko, welke zoo dikwijls gedurende de belegering der stad, den dood getroost had.

Ten einde het lijk van den Keizer aan de ooggen van het algemeen te onttrekken, soelde ik naar de plaats waar het lijk lag, en bedekte het met een bedaken, hetwelk ik hiervoor had medegebracht, en toen de dragers, welke ik hiervoor besteld had, waren aangekomen, legde ik het in de lijkst, en deed het naar de stad overvoeren.

Doch aldaar kwamen de soldaten er tusschen en ontmoeten mij het lijk. Alstoen begaf baron Von Magnus zich naar generaal Escobedo, en verzocht dezen hem het lijk af te leveren; dit werd geweigerd. Doch de generaal zond twee genesheeren, met welke ik en doctor Basch, die in vrijheid gesteld was, overgagen tot de balsening, welke met de grootste zorg plaats had. Ik verliet Queretaro den 21 met baron Von Magnus, welke thans in betwisting is, met het gouvernement over de aflevering van het lijk.